

הזכות לפרטיות

מאיר זילכה- גבעת גון ירושלים

למי פה יש פרופיל פייסבוק חסום?

האם לדעתכם בני נוער כיום מודעים
לפרטיות שלהם ברשתות

חוק הגנת הפרטיות-1981

פגיעה בפרטיות לפי החוק משמעותה פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד. הכלל המשפטי הוא שאסור לפגוע בפרטיות, אלא אם כן יש בכך עניין לציבור. חוק הגנת הפרטיות גם אוסר פרסום תצלומו של אדם ברשות הרבים, אם יש בכך להשפילו או לבזותו.

פירוט החוקים

- אסור לפרסם מידע כלכלי, רפואי, חיפוש בבית ללא צו חיפוש, להקליט שיחה או לצלם בסתר.
- במידה ויש הסכמה אין פגיעה בפרטיות, מעל גיל 18.
- בשנות ה-90 בזמן הפיגועים הייתה ביקורת על התקשורת בגלל פרסום תמונות הפצועים ללא רשותם או רשות משפחותיהם.
- ההגנה מפני החוק היא כמו בחוק לשון הרע (דברתי אמת, עניין ציבורי ותום לב)

הגבלות פרסום בענייני קטינים

- אין לפרסם ריאיון עם קטין שטרם מלאו לו שש עשרה ללא הסכמת הוריו. אף אם ניתנה הסכמת ההורים, אין לפרסם ריאיון עם קטין שטרם מלאו לו 14.
- בעניינים הנוגעים לעברות פליליות או ענייני אישיות.
- אין לפרסם צילום של ילד במוסד רפואי ללא הסכמת רופא או משפחתו.
- קטין ע"פ חוק הוא מי שטרם מלאו לו 18. איסורי הפרסום מוחלטים והם חלים על שמו, תמונתו או כל דבר אחר העשוי להביא לזיהויו.

חוק הגנת הפרטיות-1981

פגיעה בפרטיות לפי החוק משמעותה פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד. הכלל המשפטי הוא שאסור לפגוע בפרטיות, אלא אם כן יש בכך עניין לציבור. חוק הגנת הפרטיות גם אוסר פרסום תצלומו של אדם ברשות הרבים, אם יש בכך להשפילו או לבזותו.

רשות היחיד

- "רשות היחיד" הינו רק מקום בו יש לפרט זכויות קנייניות במקרקעין (כגון בית פרטי) או במטלטלין (כגון מכונית פרטית)

רשות הרבים

- "כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה".

צילום אדם ללא רשותו

- ברשות היחיד- אסורה בכל מקרה

- ברשות הרבים- מותרת במידה ואין בפרסום התמונה השפלה של המצולם

פאפרצי

- הכינוי שניתן לצלמי עיתונות שעיקר עיסוקם בצילום ידוענים תוך חדירה לפרטיות שלהם. פעמים רבות משמשת המילה ככינוי גנאי לצלמים אלה.
- מקור המילה הוא איטלקי

דין

- במידה וצלם פאפרצי צילם אדם ברשות היחיד ללא רשותו, מותר לתבוע אותו.
- אך מה הדין אם צלם הפאפרצי צילם עניין ציבורי? למשל ראש ממשלה מכהן שבוגד באשתו? או את אשת ראש הממשלה מכה עובדת במשרד שלה?

דיונים מעניינים בנושא

ביה"ד הרבני אישר לבעל לתעד את אשתו בבית עם מצלמה

לבעל אושר גם שימוש במכשיר הקלטה ■ עם זאת, ביה"ד דחה את בקשת הבעל לרשת את הבית במצלמות שיתעדו את האלימות הפיזית של אשתו כלפיו, כפי שטען שירות גלובס 25/8/12

בית הדין הרבני בתל-אביב דחה בקשת בעל להתקין מצלמות בדירת המגורים שלו, וזמן חלוקת השימוש בדופלקס בה הוא מתגורר עם אשתו וילדיו, וקבע כי מדובר בהפרה של חוק הגנת הפרטיות. עם זאת, בית הדין התיר לבעל לשאת עליו מצלמה או מכשיר הקלטה כדי לצלם את הנעשה בבית, וזאת בהסכמת אישתו.

ההחלטה ניתנה במקרה של בני זוג והורים ל-4 ילדים, המצויים בהליכי גירושין. הבעל עזב את הבית לטובת מאהבת נשואה ושכר דירת רווקים. האישה, מצידה, טענה כי היא מעוניינת בשלום-בית וביקשה מהבעל לשוב הביתה. הבעל התנה את חזרתו ברישות דירת המגורים במצלמות כדי להבטיח שהאישה לא תתקוף אותו פיזית. הבעל טען בבקשתו כי זו זכותו להתקין מצלמות בביתו, שכן מדובר בקניינו הפרטי.

בנוסף דרש הבעל להפריד את דירת הדופלקס לשניים ולאסור על האישה ועל 4 הילדים להשתמש בקומה השנייה של הדירה, שתשמש רק אותו.

באמצעות עו"ד רועי סידי, טענה האישה כי מדובר בהפרה בוטה של זכותה לפרטיות, שנוגדת את חוק הגנת הפרטיות. האישה טענה כי לא יעלה על הדעת שדירתה תהפוך ל"בית האח

האם האינטרנט נחשב רשות היחיד או רשות הרבים?

האם מקדונלד'ס וג'נרל מילס אספו מידע על ילדים ברשת?

מתלונה לרשות הסחר הפדרלית בארה"ב עולה כי אתרי החברות עוברים על החוק
רוצי גולדנברג 23/8/12

קבוצה של גופים הפעילים למען זכויות אדם פנו בימים האחרונים לרשות הסחר הפדרלית בארה"ב (FTC), בתלונה כי אתרי האינטרנט של שורה של מותגים גדולים עברו על חוק הגנת הפרטיות של ילדים ברשת (Children's Online Privacy Protection Act).

בין המפרסמים - מקדונלד'ס עם האתר happymeal.com, ויאקום עם האתר של ניקלודיאון nick.com, ג'נרל מילס עם אתר ReesesPuffs.com ו-Trixworld.com ואחרים.

לטענת הגופים, המפרסמים מעודדים ילדים לשחק במשחקים הממותגים שלהם ולכתוב תגובות בפעילות שמבקשות מהילדים לספק את כתובת המייל של חבריהם, כל זאת ללא הסכמת ההורים. משם שולחים המפרסמים מייל לחברים של הילדים שמזמין אותם להיכנס לאתרי המשחקים.

הגופים, שבהם ניתן למצוא את המרכז לדמוקרטיה דיגיטלית, פדרציית הצרכנות של אמריקה והמרכז למדע ציבורי, פנו ל-FTC כדי שיעדכנו את חוקי הפרטיות, כדי להגן על ילדים מאיסוף מידע ומעקב אחר התנהגות צרכנים, כולל איסוף מיילים, תמונות ושימוש בקוקיז (cookies).

כפי שמציין אתר AdAge, הגופים דואגים מהשימוש שעושים המפרסמים בשיטות של שיווק ויראלי והפצה מפה לאוזן. אמנם מדובר בשיטות לגיטימיות בקרב צעירים ומבוגרים, אך כפי שהגופים טוענים בפנייה ל-FTC, "שיטות אלה לא הוגנות ומטעות כשהן מכוונות לילדים, שלא תמיד מודעים לכך שהם נדרשים לספק מידע שמשמש למטרות פרסומיות".

הגופים גם מודאגים מכך שהילדים נדרשים להעלות תמונות של עצמם. "כל זה נעשה ללא בקשת אישור של ההורים - עבירה ברורה על החוק", טוענים במרכז לדמוקרטיה דיגיטלית בארה"ב.

יש לכם כרטיס חבר מועדון? הפרטיות שלכם בסכנה

אם יש לכם כרטיס מועדון, קחו בחשבון שלרשת יש זכות לאסוף מידע אישי עליכם ■ כל פעילות שביצעתם נשמרת במאגרים, שעלולים להיות נגישים לגופים שונים
עו"ד יהונתן קלינגר ועידו קינן 13/9/12

חונן (שם בדוי) שמח מאוד כשנודע לו שאשתו בהיריון. כבר בשבועות הראשונים להריונה הם החלו במסע רכישות סולידי של מוצרים שונים.

כחבר מועדון הלקוחות של רשת שופרסל ריכז חונן את קניותיו שם. "קנינו מוצרים שמעידים על כך שעומד להיוולד תינוק, והם התחילו לשלוח קופונים ודברים שקשורים לתינוקות", הוא מספר.

אלא שבשלב מסוים הפילה בת זוגו של חונן את עובריה. הזוג שקע בכאב, אבל בשופרסל לא ידעו וגם לא חשבו יותר מדי, והמשיכו לשלוח ללא הרף קופונים למשחות לתינוקות ומוצרים לאמהות. "לא נעים לקבל קופונים לחיתולים אחרי שזה קורה", אומר חונן בצער.

- הרווח שבחברות במועדון שווה בעיניך את מחיר הוויתור על הפרטיות?

"בטח. עם פרטיות אי אפשר לקנות במכולת", אומר חונן. ואמנם אפשר לקנות בסופרמרקט ולשמור על פרטיות, אבל אז לא מקבלים את המבצעים הטובים. רשתות השיווק מתאמצות לדחוף לנו כרטיסי מועדון, שמאפשרים להן לאסוף עלינו מידע דמוגרפי, לנהל מעקב צמוד אחר הקניות שלנו, לנתח את כל מה שנאסף ולהחליף את ההצעות השיווקיות הכלליות בהנחות ומבצעים מפולחים ומותאמים אישית.

קל לטעות ולחשוב שמשתלם לנו לאפשר לרשת לעקוב אחרינו ולשלוח לנו מידע על מבצעים בתמורה לאישור מאיתנו לאסוף עלינו מידע לא מסווג מדי. אלא שניתוח עמוק של המידע התמים, לכאורה, חושף פרטים אישיים עלינו שלא חשבנו שמסתתרים בעגלת הקניות שלנו, ומאגר המידע הזה עלול לפגוע בפרטיותנו באופן שלא היינו מדמיינים.

"הניו יורק טיימס" דיווח בפברואר האחרון על גבר זועם ממיניאפוליס שהגיע לסניף הקרוב לביתו של רשת טארגט, מהגדולות שברשתות השיווק האמריקניות. האיש סיפר למנהל הסניף שבתו הצעירה קיבלה קופונים למוצרי תינוקות. "בתי עדיין בתיכון, ואתם שולחים לה קופונים לבגדי ילדים ולעריסות? אתם מנסים לעודד אותה להיכנס להיריון?", שאל בכעס את המנהל, שהתנצל על הטעות. כמה ימים מאוחר יותר התקשר המנהל לאב כדי לוודא שההדורים יושרו. האב הפתיע אותו והתנצל: הוא גילה בעקבות התקרית שבתו אכן בהיריון.

המידע האישי שלי, פרטי או ציבורי?

- הסכנות- המידע האישי שלי פרוץ לכל אחד ואחד שנכנס לרשתות החברתיות המודעות- כיום מעט מאוד אנשים מודעים לבעייתיות שבדבר הזה- מה מפריע לעולם שיש לי תמונה בבגד ים בפייסבוק?
- הכלים הטכנולוגיים הקיימים המסייעים לשמירה על הפרטיות- רשתות חברתיות מודעות לבעיות האלו ולכן מאפשרות ליצור פרופיל פרטי שישותף רק אצל החברים שלי ולא אצל כל מי שירצה

האם מותר לצלם תמונה של נפגעת מינית בטענה שזה עניין ציבורי?

- החוק הקיים (סעיף 352 לחוק העונשין) אוסר פרסום של פרטים מזהים, אבל אינו אוסר את הצילום, שמתרחש במרחב הציבורי – בדרך כלל באזור בית-המשפט.
- התקשורת נוטה להראות את הנפגעות ואת גופן, אבל מטשטשת את פניהן ואת זהותן. זו כמובן הכללה, אבל בדרך כלל זהו הנוהג הנפוץ

אז מה תעשה הנפגעת?

אם יש צלם אגרסיבי, שהולך, רודף ומצלם את מי שנפגעה בעבירת מין, גם כשהיא מבהירה במלים או בהתנהגות שיניח לה ולא יצלם אותה, הרי שמדובר בהטרדה מהסוג שחוק הקיים כבר אוסר, והחוק יכול להגיע לחמש שנות מאסר בעקבות מעבר על החוק לפרטיות.

כתב ערוץ 1 מואשם ששידר קלטת אונס ללא הסכמת הנאנסת

מאת: ענת באליונט, הארץ
יום שלישי, 13 במאי 2003, 8:56

כתבתו של איתי רפפורט שודרה ב"מבט" מבלי שהוצגה קודם לכן בפני המתלוננת, כפי שסוכם עמה; בכתבה ניתן היה לראות את גופה העירום של הנאנסת; חברים שזיהו אותה סיפרו לה על השידור

(אילוסטרציה)

פרקליטות מחוז חיפה הגישה אתמול בבית משפט השלום בנצרת כתב אישום נגד כתב ערוץ 1 באזור חיפה, איתי רפפורט, בעקבות שידור של קטעים מתוך קלטת המתעדת מעשה אונס במסגרת כתבה שהכין על מעשה האונס, וראיון שקיים עם הקורבן. הקטעים שודרו ב"מבט" בפברואר 2001, מבלי שהוצגו קודם לכן בפני המתלוננת, כפי שסוכם עמה.

רפפורט נאשם בפגיעה בפרטיותה של הנאנסת, בקבלת דבר במרמה משום שביצע את הראיון עם הנאנסת על סמך

הבטחה שתצפה בכתבה מראש ולא עשה כך, ובעברת סוביודיצה משום שפירסם דבר שיש בו, לפי כתב האישום, כדי להשפיע על מהלך המשפט או תוצאותיו.

לפי כתב האישום, רפפורט קיבל מידע כי בידי המשטרה קלטת וידאו שבה תיעד האנס את מעשיו, והוא הצליח להשיג אותה ממקור כלשהו. עוד נטען בכתב האישום כי רפפורט הצליח להשיג את פרטיה של המתלוננת, יצר עמה קשר באמצעות חברה לחיים וביקש להיפגש עמה כדי לעזור לה אישית, וכן, לדבריו, כדי להילחם בתופעת מעשי האונס.

רפפורט: האישום הוגש כי סירבתי למסור פרטים למשטרה

- כתב ערוץ 1, איתי רפפורט שידר בתוכנית "מבט" קלטת בה מתועדים מעשיי אונס והתעללות קשים שצילם נאשם באונס במסגרת כתבה על המלחמה באלימות נגד נשים.
- הכתב יואשם בפגיעה הפרטיות ובקבלת דבר במרמה בגין שידור קלטת הוידאו, הוא הראה קטעים מתוך האונס עצמו כאשר הנאנסת מושפלת במערומיה.
- הייתה ביקורת קשה על שידור הכתבה מצד השרה יולי תמיר "השידור שערורייה". יושבת ראש ארגון נעמ"ת ארגון למען קידום מעמד האישה. ראשי תיבות נשים עובדות ומתנדבות.
- "עצם שידור התצלומים, למרות טשטוש של פני הנאנסת מהווה מעין אונס שני."

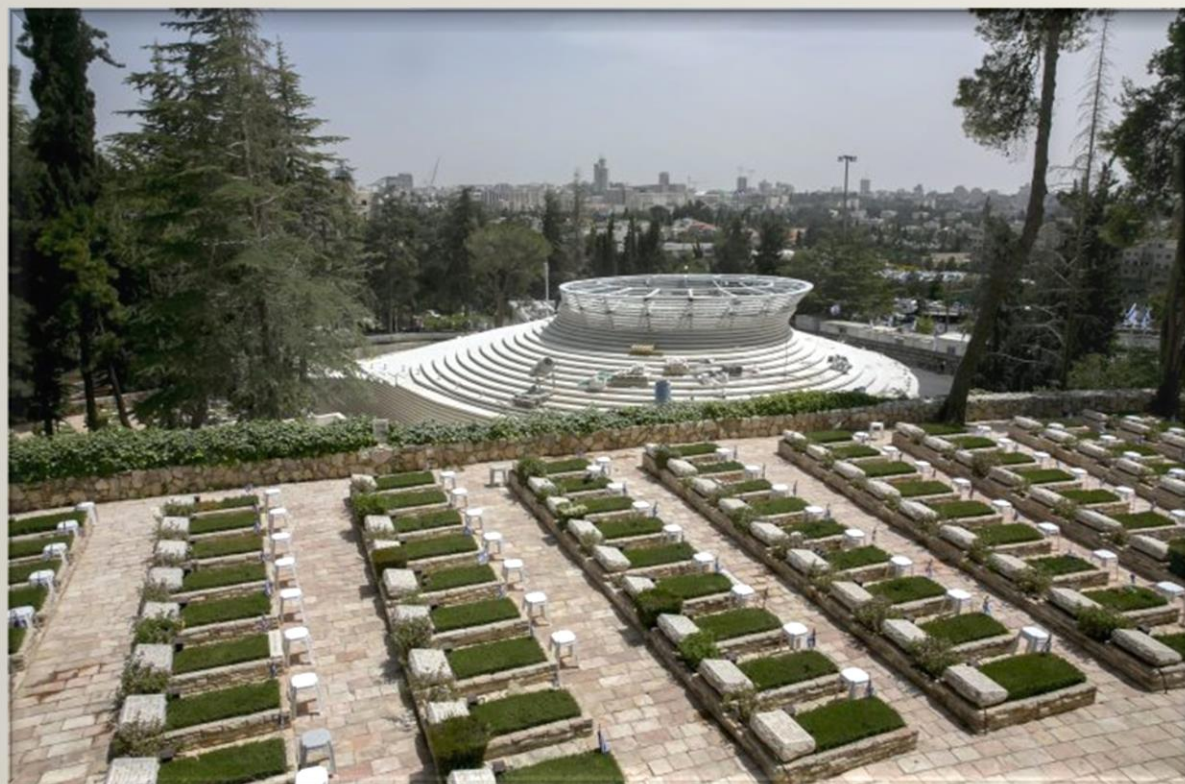
כתב האישום

● בכתב האישום נטען, כי במעשיו אלה פגע רפפורט במזיד בפרטיותה של המתלוננת ולהסכמתה בכך שפרסם את תצלומה ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילה או לבזותה, וכן פרסם עניין הנוגע לצנעת חייה האישיים והתנהגותה ברשות היחיד. במעשיו גרם לשידור הכתבה באמצעות מצג כוזב שהציג למתלוננת ובעתיו קיבל הסמכתה לביצוע הריאיון, ובכך קיבל דבר במרמה.

זאת אומרת

● שלא רק שהכתב עבר על חוק הפרטיות, הוא גם
גובל בהטרדה מינית!

מידע על חיילים הרוגים? נחשב פגיעה בפרטיות?

חוק רונה רמון

חוק רונה רמון

- אסף רמון בנם של רונה ואילן רמון, נהרג בשנת 2009 בהתרסקות מטוס. הנושא היה תקשורתי במיוחד- בנו של האסטרונאוט הישראלי נהרג גם הוא בשמיים.
- אך רונה רמון התבשרה על הידיעה לאחר שראתה צבאות של צלמים ליד ביתה, וזאת עוד לפני שהצבא הודיעה לה על כך רשמית.
- כאבה האישי של רונה, שאיבדה קודם לכן גם את בעלה, האסטרונאוט הישראלי אילן רמון ז"ל, הוביל אותה להתגייס למען הצעת חוק ש"יאפשר למשפחה השכולה לעכל את רוע הגזרה בפרטיות ובאופן ההולם את הנסיבות"

דברי רונה רמון:

- "מיותר לומר עד כמה היה המראה מלחיץ ונורא: כמובן שהבנתי כי אסון נורא אירע, אך לא ידעתי מה בדיוק קרה ובמי משני בני החיילים מדובר. בה בעת התקשרה עיתונאית באמתלה כלשהי, וממנה קיבלתי למעשה את הבשורה המרה כי לאסף קרתה תאונה ואני נותרתי עם הידיעה הנוראה ועם הספק מול הנורא מכל. המודיעים הרשמיים של צה"ל הגיעו רק כעבור מספר שעות, זאת לאחר שבדקו ווידאו לפי הנוהל הצבאי את דבר נפילתו של אסף".
- תהליך ההודעה למשפחה המורחבת, למכרים ולחברים נעשה בלחץ, והוכתב במידה רבה על ידי רצונה של התקשורת לפרסם את הידיעה לציבור"

הצעת החוק "מקבלי בשורת איוב"

- עיקר ההצעה הוא להגן על פרטיותן של משפחות המקבלות הודעה על מותו של יקיריהם, חוק יאסור על אמצעי התקשורת ליצור קשר עם מקבלי הבשורה לפני מסירת ההודעה הרשמית על ידי המדינה.
- אך מלבד ההמתנה לקבלת הבשורה הרשמית, החוק יאסור על צלמים ועל עיתונאים לראיין את בני המשפחה ב-48 השעות שלאחר מכן ללא אישור.

פרסום תצלומי נפגעים בתאונות ובפיגועים ופרסום צילומי גופות

**האם לדעתכם יש לזה ערך
חדשותי?**

אתיקה וצילום

צילום: רויטרס

בעיתון מעריב מיום 04.08.03 פורסמה הידיעה הבאה:
אמא ובתה הקטנה נפצעו בפיגוע ירי .
תמונה זו פורסמה ללא טשטוש על פני חצי עמוד בעיתון מעריב.

שאלת המטרה

• בשביל לפרסם תמונה בעיתון ולא לפגוע בחוק הגנת הפרטיות צריך לשאול מהי הסיבה שהתמונה צולמה.

סיבות נגד- מדובר ברכילות בלבד ובצורך בקליקבייטס

סיבות בעד- תמונות מזעזעות יכולות לשנות את דעת הקהל בעולם

מדינות המזרח התיכון

- תצלומים של גופות אינם עניין לסדרות טלוויזיה או לבידור. הם חלק בלתי נפרד מן המלחמה על התודעה, ל מי שצופה בשידורי אל-גז'ירה ורשתות טלוויזיה ערביות אחרות, ועוד יותר מכך באתרי אינטרנט רבים מספור, ערביים ומערביים כאחד, נחשף בקביעות למתקפת הסברה המבוססת על גופות מרוטשות, גולגלות מנופצות ושאר איברים קטועים ושסועים, בעיקר של ילדים ותינוקות. הצירוף של עיניים עקורות ומעיים שפוכים עם מוזיקת רקע לאומית-לאומנית, תפילות לאללה וקריאות נקם מנצל עד תום את עוצמתה של הטלוויזיה

בצד הישראלי

- לרוב נמנעים מצילום ופרסום תמונות קשות. ישנם מקרים חריגים:
- כאשר ביקשה משפחתה של התינוקת שלהבת פס, שנרצחה על-ידי צלף פלסטיני בחברון במרץ 2001, להפיץ לאמצעי התקשורת בעולם את תצלום גופתה, נרתע משרד החוץ לשתף פעולה, והמשפחה העבירה בעצמה את התצלום המדמם לסוכנויות הידיעות הבינלאומיות.
- אחרי הפיגוע באוטובוס בקו 19 ברחוב עזה בירושלים בינואר 2004, החליט משרד החוץ לחרוג ממנהגו ולהציג באתר האינטרנט שלו באופן חד-פעמי סרט וידיאו שצולם בזירה עוד לפני פינוי הגופות. ספק אם הצילומים הללו שינו משהו במאבק ההסברתי.

מה דעתכם? בעד או נגד?

סרטוני פיגועים

- למה לדעתכם גורמי טרור מפרסמים סרטוני פיגועים?
- למה צה"ל נמנע מלפרסם סרטונים ממלחמות ומבצעים?
- האם לדעתכם הדבר הוא חלק מחופש הביטוי או שיש לאסור דבר כזה?

● זוהי תקופה לא פשוטה עבור צה"ל, שנאלץ להדוף את טענות המפגינים הפלסטינים על שימוש בכוח מוגזם בהתפרעויות סביב גדר ההפרדה בימי שישי האחרונים, אך לא ברור האם הסרטון הוא דווקא מהתקופה האחרונה. דובר צה"ל מוסר כי "ככל הנראה מדובר באירוע שהתרחש לפני מספר חודשים. האירוע יתחקר וייבדק באופן יסודי".

תיאטרון הטרור- גבי ויימן

- **גבי ויימן מונה את היתרונות שמפיקים טרוריסטים מהסיקור התקשורתי של פיגועי הטרור:**

- יצירת עניין ציבורי בפעילות הטרוריסטים והעצמת השפעת הטרור

- הענקת הרמז חיובי למעשים הנפסדים של ארגוני הטרור ועיצוב תדמיתם

- התייחסות לטרוריסטים כאל הצד החלש במערכה ויצירת אהדה למניעיהם

- מתן מידע חשוב לטרוריסטים בדבר פעילות הלחמה בטרור

- העצמת מימדי ויכולות ארגון הטרור הרבה מעבר לכוחו האמיתי

תיאטרון הטרור- גבי ויימן

• ומה מרוויחה התקשורת מפרסום כל הפיגועים וסיקורם?

- הטרוריסטים מעניקים לאמצעי התקשורת מידע חדשותי ומעניין - דרמה הכרוכה בחיי אדם, בסיס לפרשנויות פוליטיות, סיפורי צבע אישיים של הנפגעים ובני משפחותיהם ושל הטרוריסטים המעורבים בפיגוע, סיפורי רקע, ועוד. באופן כללי הטרור מספק לתקשורת עלילה מעניינת, סיפורי מתח, וכפועל יוצא מכל אלה גם "רייטינג". ארגוני הטרור אינם צריכים להתאמץ יתר על המידה כדי למשוך את תשומת-לב התקשורת. זו מתמסרת בקלות יתרה לארגוני הטרור, והתמסרות זו נובעת בין השאר מהתחרות הקיימת בין ערוצי התקשורת השונים ושיקולי רווחיות כספית

תיאטרון הטרור- גבי ויימן

- **ומה עם הציבור בבית? האם הוא מרוויח מסיקור של טרור או לא?**
- האזרחים בבית מצד אחד מקבלים מידע שעלול לפגוע בהם- למשל אם התקשורת מפרסמת איפה נחת קאסם, הטרוריסטים ידעו הבא לתקן את עצמם והדבר יוצר מצב בעייתי מבחינת בטחון המדינה.
- מצד שני, אם לא יהיה סיקור תקשורתי בכלל, האזרחים בבית לא יהיו מוכנים למצב לחימה אם הוא באמת יהיה.
- אז מה עושים? התקשורת צריכה לדעת למצוא את שביל הזהב, בין דיווח ענייני שמטרתו להגן על הציבור ובין דיווח מציצני שכל מטרתו הוא רייטינג.

תיאטרון הטרור

- חשוב מאוד לזכור שדיווח מציצני מיותר יכול לגרום לכל הדברים הרעים שצינינו. כמו: חיזוק מעמד הטרור ופגיעה בחפים מפשע

רקטת קסאם נפלה סמוך לקיבוץ גברעם

הקסאם נפל בשטח פתוח ולא היו נפגעים או נזק. בעקבות הירי הורה שר הביטחון יהוד ברק לסגור מחר את המעברים לרצועה

תגיות: רקטת קסאם, רגיעה

מכלוף ויהושע בריינר
ס' שלישי, 21 באוקטובר 2008, 19:17

21 תגובות

שתף

רקטת קסאם נפלה הערב (שלישי) סמוך לקיבוץ גברעם. על פי מערכות המכ"ם הרקטה נורתה סמוך לגדר המערכת בצפון רצועת עזה ונפלה בשטח פתוח. יחד עם זאת לא נשמע פיצוץ ועד כה כוחות הביטחון לא מצאו את הקסאם. אזעקת צבע אדום נשמעה ביישובי האזור.

ראש המועצה האזורית חוף אשקלון, יאיר פרג'ון אמר כי "אסור לנו להיגרר למה שנראה כמו פרובוקציה על ידי גורמים אשר מבקשים לטרפד את שחרור של גלעד שליט. עלינו לשמור על איפוק". בתוך כך הודיעה הערב מערכת הביטחון כי בתום הערכה מצב החליט שר הביטחון אהוד ברק לסגור מחר את מעברי הגבול בין ישראל לרצועת עזה, בעקבות ירי רקטת הקסאם.

מספר הפרות של הרגיעה
התרחשו בשבועות האחרונים (שי'
מכלוף)

עוד בוואלה! NEWS

חיילים תיעדו צלפים יורים במפגין פלסטיני: "וואו איזו פגיעה"

[HTTPS://WWW.MAARIV.CO.IL/NEWS/MILITARY/ARTICLE-631158](https://www.maariv.co.il/news/military/article-631158) •

חוק הפצת מידע רגיש

- ח"כ סלומינסקי יוזם הצעת חוק שתאסור הפצת מידע רגיש מזירות אסון או שמות של נפגעים. העובר על החוק צפוי לקנס בגובה 15 אלף ₪
- "הפצת הסרטונים השונים ללא טשטוש והעברת סרטונים ללא פיקוח גורמת לפניקה מיותרת בציבור ומהווה השראה למחבלים להמשיך לנסות את דרך הטרור", אמר ח"כ סלומינסקי. "על תופעה זו להיפסק מיד".

הוראות האתיקה של מועצת העיתונות

ההבדל בין אתיקה לחוק

החוק קובע בצורה ברורה מה נחשב כעבירה על החוק, ומה יהיה עונשו של מי שיפר את החוק. החוק נקבע על ידי הרשות המחוקקת, הכנסת.

העיתונאים גיבשו לעצמם מערכת של הגבלה עצמית מרצון. כללי האתיקה העיתונאית הם כללים של עשה ואל תעשה, נורמות התנהגות ראויות במסגרת המקצוע.

מדוע יש לשמור על כללי האתיקה?

1. הרצון לשלוט על מקצוע העיתונות- להוכיח רצינות ואחריות כלפי הציבור והשלטון. כך הם מונעים שגורם חיצוני יטיל עליהם הגבלות, שעשויות להיות קשות יותר לביצוע.
2. כללי אתיקה קובעים איך ראוי לעבוד במקצוע, מה הופך אדם לעיתונאי מקצועי, משמשים כמעין מגדלור לעיתונאים.

אתיקה של צילום עיתונות בישראל

צילומי אבלים- להימנע מצילום מקרוב של בני משפחה בשעת לווייה, אין לפרסם תמונות כאלה.

צילומי חולים- אסור לצלם חולי נפש אוו חולים חשוכי מרפא ללא טשטוש פניהם של החולים.

טכנולוגיה- אין להשתמש בתוכנה כמו: פוטושופ כדי להשתיל בתצלום, דמויות, איברים, למחוק דמויות, להוסיף ולשנות צבע.

לסיכום

דיברנו על:

- החוק לפרטיות
- מרחב ציבורי ומרחב אישי
- פאפרצי
- דוגמאות שהגיעו לבתי המשפט
- המרחב הפרטי ברשתות החברתיות
- צילום נפגעי תקיפה מינית
- חוק רונה רמון
- צילום בפיגועים ותאונות- מידע ציבורי או רכילות?
- אתיקה עיתונאית בישראל

הצלת חיים- "החובה המוסרית

והחוקית להושיט עזרה לאדם המצוי
לנגד עיניו בסכנה חמורה ומיידית לחייו
או לשלמות גופו, חלה גם על עיתונאי
בעת

פעולתו העיתונאית. "סעיף 13 א'.

ענין עקבני
לחץ עיתונות